

**ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ
ЗА СЕРВІСНО-ОБСЛУГОВУЮЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЛІЦІЇ
ТА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ НАДАННЯ
СОЦІАЛЬНИХ ТА СЕРВІСНИХ ПОСЛУГ ПОЛІЦІЄЮ
КРАЇН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ ТА УКРАЇНИ**

Миронюк С. А., Миронюк Р. В.

ВСТУП

З плином понад 6-річного строку реформування одного з найчисленніших правоохоронних органів – Національної поліції України – стає очевидним, що відбувається переорієнтація цього озброєного органу правопорядку (див. Закон «Про міліцію») у центральний орган виконавчої влади, який слугує суспільству, тобто орган, який надає публічно-сервісні послуги у правоохоронній сфері. Про це свідчать, зокрема, такі реформи в поліції: створення сервісної системи реагування на правопорушення, вона включає єдині контактні центри «102» та нову службу диспетчерів, завдяки чому час реагування на повідомлення до 7 хвилин в обласних центрах та 20 хвилин у райцентрах; створення мережі ситуаційних центрів, де аналізується криміногенна ситуація, а в разі її ускладнення створюються заходи реагування, на базі центрів створено зали кризового реагування, де координуються сили поліції, робота з розкриття тяжких злочинів; запровадження системи відеоспостереження в регіонах; формування нової патрульної поліції як підрозділу, в основу діяльності якого покладено здійснення профілактичної (превентивної) роботи, спрямованої на недопущення правопорушень та злочинів та надання допомоги громадянам у сфері захисту їхніх прав та свобод; запроваджено «скандинавську модель» забезпечення громадського порядку, реалізується проєкт «Поліція діалогу»: створення груп комунікації (групи «перемовників») для проведення масових заходів; запроваджений та реалізується проєкт «Офіцер громади» – перепрофілювання діяльності дільничного офіцера поліції в офіцера громади, ця посада буде об'єднувати всі функції, пов'язані з наданням поліцейських послуг в межах об'єднаних територіальних громад, які створюються в процесі децентралізації.

У зв'язку з перепрофілюванням функцій поліції з каральних на сервісно-обслуговуючі зріс рівень довіри до поліції. Так, згідно з результатами оцінювання, проведеного Харківським інститутом соціологічних досліджень (ХІСД) у 2018 році (19 500 респондентів), довіра до поліції становила 30,4%. Дослідження Соціологічної групи

«Рейтинг», проведене 19–22 жовтня 2019 року (2500 респондентів), показало рівень довіри поліції у 32%. Дослідження, проведене Центром Розумкова наприкінці 2019 року, показало, що 46,1% українців довіряють поліції¹. Рівень довіри поліції, згідно з результатами дослідженням, наданими Центром стратегічного розвитку територій, яке замовила поліція, становить рекордні 48%².

Таким чином, на виконання завдань в межах цього наукового дослідження доцільно з'ясувати сутність громадського контролю за діяльністю поліції, а також засоби та способи оцінювання ефективності надання соціальних та сервісних послуг поліцією в зарубіжних країнах (перед усім Європи) та виокремити напрями їх впровадження в національну доктрину розвитку інститутів громадського контролю за діяльністю Національної поліції в Україні.

Варто зауважити, що проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції проводилось за такими індикаторами: стан злочинності; результативність діяльності поліції та недоліки поліцейської діяльності; довіра до поліції та стосунки з населенням, відповідно до Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції, затвердженого Постановою КМУ від 7 лютого 2018 р. № 58³, та на виконання вимоги ч. 3 ст. 11 Закону «Про Національну поліцію», в якій зазначено, що основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції визначає саме рівень довіри населення до неї⁴.

Відповідно до цього порядку основними принципами проведення оцінки є об'єктивність опрацювання інформації про роботу органів і підрозділів Національної поліції, системність оцінювання якості їхньої роботи. Об'єктами оцінки є рівень задоволення потреби населення в поліцейських послугах, процеси, що відбуваються в системі Національної поліції, та характеристики і результати її діяльності. Оцінка проводиться незалежною соціологічною службою на підставі укладеного відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі» договору з Національною поліцією з періодичністю: на загальнодержавному рівні – не рідше одного разу на рік на територіальному рівні

---

¹ Поліція є одним з лідерів серед державних інституцій по рівню довіри населення – результати соціологічних опитувань. URL: <https://mvs.gov.ua/ua/news/19031>.

² У 2019 році рівень довіри до поліції склав 48%, – Ігор Клименко. URL: <http://police.dn.ua/news/view/u-2019-rotsi-riven-doviri-do-politsii-sklav-48igor-klimenko>.

³ Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції : Постанова КМУ від 7 лютого 2018 р. № 58. *Офіційний вісник України*. 2018. № 16. С. 19. Ст. 552.

⁴ Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

– в разі потреби⁵. При цьому індикатори, за якими здійснюється проведення оцінки, визначаються МВС. Національна поліція визначає питання, за якими проводиться дослідження рівня довіри відповідно до повноважень Національної поліції, визначених Законом України «Про Національну поліцію», строки проведення оцінки, незалежну соціологічну службу, яка проводитиме оцінку в порядку, передбаченому Законом України «Про публічні закупівлі», ступінь репрезентативності соціальних груп населення, отримує підсумкову аналітичну інформацію про результати проведення оцінки, враховує результати проведення оцінки у своїй діяльності, готує звіт про результати проведення оцінки та оприлюднює його на офіційних вебсайтах МВС, Національної поліції та в інший прийнятний спосіб. На незалежну соціологічну службу, яка проводить оцінку ефективності діяльності поліції, покладаються функції підготовки програми проведення дослідження, видання опитувальника за визначеними Національною поліцією питаннями, проведення дослідження рівня довіри населення до Національної поліції, узагальнення та аналізу результатів дослідження, підготовки підсумкової аналітичної інформації про результати проведення оцінки, надання Національній поліції підсумкової аналітичної інформації про результати проведення оцінки.

Водночас окремі фактори вказують на чинники, які можуть знижувати рівень довіри до поліції: підвищення рівня латентної злочинності, пов'язаної із вчиненням злочинів, що посягають на власність (крадіжки, грабежі які іноді переростають в розбійні напади), що зумовлено зниженням рівня заробітків значної частини людей, які залишилися без роботи в період введення карантинних заходів, спрямованих на подолання пандемії COVID-19; дискримінація позитивного іміджу поліції поведінкою окремих поліцейських, пов'язаної із вчиненням фізичного насильства над затриманими, непристойною поведінкою під час несення служби та в побуті; порушення прав осіб, шляхом незаконного застосування заходів поліцейського примусу; низький рівень притягнення до адміністративної відповідальності за рішеннями судів за матеріалами, складеними поліцією (тільки по 45% справ судами приймаються рішення про застосування адміністративного стягнення, по інших справах особи звільняються від відповідальності за браком доказів).

Таким чином, рівень довіри населення до поліції залежить від стану реалізації громадського контролю за її діяльністю, форм та засобів його здійснення.

На виконання поставленого завдання в межах підрозділу будуть вирішені такі *задачі*: визначити правові засади та форми громадського

---

⁵ У 2019 році рівень довіри до поліції склав 48%, – Ігор Клименко. URL: <http://police.dn.ua/news/view/u-2019-rotsi-riven-doviri-do-politsii-sklav-48igor-klimenko>

контролю за діяльністю поліції, засоби та способи оцінювання ефективності надання соціальних та сервісних послуг поліцією та стан їх законодавчого закріплення; з'ясувати ефективність та доцільність їх застосування з огляду на позитивний міжнародний досвід реалізації контрольних функцій громадянського суспільства за діяльністю поліції.

1. Стан дослідження проблематики громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції

Публічно-сервісну діяльність правоохоронних органів розглядали у своїх дослідженнях І. Бондаренко, О. Власенко, О. Гапонюк, І. Дроздова, І. Крицак, О. Кузьменко, О. Попова, Л. Приймак, О. Сосновик, М. Тернушак, А. Фоменко, В. Циндря, М. Шапоренко та ін. Проблематика громадського контролю за діяльністю органів публічної адміністрації загалом та правоохоронних органів, у тому числі міліції, не є новою, в різні часи її досліджували такі вчені, як В. Авер'янов, О. Андрійко, Ю. Барабаш, Д. Бахрах, Ю. Битяк, С. Братель, М. Вітрук, В. Гарашук, І. Голосніченко, С. Гончарук, В. Горшеньов, Є. Додін, С. Денисюк, І. Залобовська, І. Ільїнський, Р. Калюжний, С. Ківалов, В. Колпаков, О. Кузьменко, О. Музичук, В. Шестак, Є. Шоріна та інші.

У межах сучасних наукових досліджень здійснювався аналіз різних форм громадського контролю за діяльністю міліції (поліції), зокрема: порядок звернення громадян до ОВС (міліції) та забезпечення їх розгляду і вирішення досліджувалися в дисертації М. Калашник⁶; порядок та особливості спільної участі громадськості і міліції в охороні громадського порядку та безпеки були предметом дослідження роботи А. Довгополова⁷; організаційно-правові форми взаємодії ОВС (міліції) з громадськістю та громадськими інституціями були проаналізовані в роботі Ю. Торкайло⁸; значна увага аналізу ефективності організаційно-правових заходів щодо зміцнення партнерських зв'язків міліції з населенням, визначенню можливості застосування зарубіжного досвіду та його реалізації в діяльності органів внутрішніх справ України та формулюванню висновків, спрямованих на удосконалення діяльності міліції у сфері встановлення партнерських відносин із

---

⁶ Калашник М.В. Організація діяльності міліції з питань розгляду звернень громадян в Україні: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київський міжнародний університет. Київ, 2010. 206 с.

⁷ Долгополов А.М. Організаційно-правові питання діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Національний аграрний університет. Київ, 2008. 268 с.].

⁸ Торкайло Ю.С. Організаційно-правові засади взаємодії органів внутрішніх справ з інституціями держави та структурами громадянського суспільства: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2012. 219 с.

населенням, була приділена в роботі О. Джафарової⁹; розкриття сутності та змісту таких його форм, як контроль за діяльністю міліції громадськими організаціями, політичними партіями, профспілками та ЗМІ, здійснено в роботі С. Брателя¹⁰; важливі теоретичні і практичні аспекти щодо сутності, адміністративно-правового та наукового забезпечення громадського контролю за правоохоронною діяльністю (в тому числі міліцією) в Україні були запропоновані в роботі С. Денисюка¹¹; соціальна зумовленість громадського контролю за діяльністю поліції, стан його правового забезпечення в Україні та зміст громадського контролю за діяльністю поліції висвітлені в роботі О. Поклада¹².

Загалом варто зазначити, що, попри значну кількість наукових досліджень, присвячених громадському контролю за діяльністю міліції (поліції) системного аналізу форм, засобів, способів, суб'єктів та процедур, такого виду публічного контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції в межах наукових робіт не здійснювалось, що й зумовлює потребу в його проведенні.

2. Сутність та зміст громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції

У межах однієї наукової публікації неможливо розглянути всі форми публічного контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції, тому нижче приділимо увагу найбільш ефективним та новаторським із них.

Нині з прийняттям Закону України «Про Національну поліцію» набули нормативного врегулювання такі форми громадського контролю за діяльністю поліції (Розділ VIII): підготовка та оприлюднення звіту про поліцейську діяльність; контроль за діяльністю керівника поліції та прийняття резолюції недовіри йому; шляхом взаємодії між керівниками територіальних органів поліції та представниками органів місцевого самоврядування; шляхом залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських; підготовка та здійснення спільних проєктів із громадськістю.

---

⁹ Джафарова О.В. Правові основи партнерства міліції і населення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Харків, 2003. 19 с.

¹⁰ Братель С.Г. Громадський контроль за діяльністю міліції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київський національний ун-т внутрішніх справ. Київ, 2007. 269.

¹¹ Денисюк С.Ф. Громадський контроль за правоохоронною діяльністю в Україні: адміністративно-правові засади : дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2010. 393 с.

¹² Поклад О.В. Громадський контроль за діяльністю поліції : дис. ... канд. юр. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Запоріжжя, Запорізький Національний університет, 2018. 224 с.

Варто визнати, що законодавством визначені не всі можливі та ефективні форми громадського контролю за діяльністю поліції, а окремі з них. Так, підготовку звіту керівником поліції або прийняття резолюції недовіри керівнику поліцією місцевою радою взагалі важко зарахувати до форм громадського контролю, ніжче спробую пояснити свою позицію з цього приводу.

Так, відповідно до ст. 86 Закону, з метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних вебпорталах органів поліції звіт про діяльність поліції. Щорічний звіт про діяльність поліції та територіальних органів поліції має містити аналіз ситуації зі злочинністю в країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, а також інформацію про виконання пріоритетів, поставлених перед поліцією та територіальними органами поліції відповідними поліцейськими комісіями. Відповідно, керівники територіальних органів поліції зобов'язані регулярно оприлюднювати статистичні та аналітичні дані про вжиті заходи щодо виявлення, запобігання та припинення порушень публічного порядку на офіційних вебпорталах органів, які вони очолюють¹³.

На нашу думку, невірним буде вважати підготовку керівником звіту про діяльність органу поліції та його оприлюднення формою громадського контролю за діяльністю поліції, адже це більше належить до повноважень та завдань керівника поліції, адже і ініціатива, і обов'язок підготовки такого звіту лягає на керівника поліції, в той же час як ініціатором громадського контролю можуть бути окремі громадяни або організована громадськість. Про громадський контроль мова може йти, коли, наприклад, громадська організація за власною ініціативою за підтримки відповідної громади або на її замовлення проводить моніторинг діяльності відповідного підрозділу поліції, в результаті якого готує та оприлюднює звіт про таку перевірку (моніторинг).

Також реалізація цієї норми може викликати низку проблем. Зокрема, незрозумілою є періодичність висвітлення на офіційному сайті територіального органу поліції статистичних та аналітичних даних про вжиті заходи щодо виявлення, запобігання та припинення порушень публічного порядку, тобто як розуміти термін «регулярно» – щоденно, щонедільно і т.д. Якщо така інформація має розміщуватись на вебсайті щодня, то це складно запровадити, адже перед оприлюдненням ця інформація має бути оперативно оброблена та систематизована, та й технічні і організаційні можливості такої

---

¹³ Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

діяльності відсутні. Тому більш доцільним є систематизація та розміщення такої інформації на сайті територіального органу поліції міського чи обласного рівня. Крім того, уточнення в законі потребувала б норма, яка вказує, що до такої інформації не належить інформація з обмеженим доступом.

Зрозуміло, що поліція має бути максимально прозорою для громадськості і готова надавати інформацію про свою діяльність. Разом із цим поліція зобов'язана дотримуватися конфіденційності деяких відомостей. Звичайно, хоча в більшості держав такі ситуації цілком достатньо регламентовані, в поліції завжди буде певна свобода вибору для досягнення рівноваги між цими двома категоріями інтересів. Крім того, контакти між поліцією і ЗМІ можуть виявитися складними, і поліція не завжди може бути до них достатньо готовою. Тому в зазначених документах міститься рекомендація виробити відповідні директиви для регулювання відносин поліції зі ЗМІ, які, на жаль, у новому Законі повною мірою не відображені, хоча результати діяльності поліції постійно перебувають в об'єктиві уваги ЗМІ.

Інформування громадськості про стан правопорядку, заходи, які вживаються щодо попередження правопорушень, покладається на керівників територіальних органів поліції. З цією метою керівники територіальних органів поліції періодично, за задалегідь оприлюдненим розкладом, мають проводити особисті зустрічі, прес-конференції, а також використовувати мережу Інтернет для оперативного поширення інформації про діяльність органів поліції, забезпечувати інформаційне наповнення вебсайтів територіальних органів поліції, надавати допомогу інформаційним агентствам, телерадіокомпаніям, друкованим засобам масової інформації, інтернет-виданням, творчим організаціям, підприємствам та установам в інформуванні населення про діяльність органів поліції, забезпечувати підготовку тематичних матеріалів та програм для ЗМІ з актуальних питань підтримання публічного порядку, боротьби зі злочинністю, профілактики правопорушень, сприяти журналістам у цій роботі, організовувати проведення опитувань населення з метою вивчення громадської думки про діяльність органів поліції тощо.

Своєю чергою засоби масової інформації у встановленому порядку можуть запитувати та безоплатно отримувати від органів поліції відкриту інформацію, документи і матеріали з питань, що належать до їхньої компетенції, а керівники територіальних органів поліції зобов'язані безперешкодно надавати таку інформацію, поширювати отриману інформацію через пресу, радіо, телебачення, засоби глобальної інформаційної мережі Інтернет та в інший спосіб, дотримуючись вимог законодавства щодо збереження державної таємниці, публікувати офіційні відповіді керівників територіальних органів поліції на матеріали, що були оприлюднені раніше.

На виконання завдань дослідження нижче доцільно розкрити іншу форму публічного контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції – залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських. З огляду на положення міжнародних актів та Закону України «Про Національну поліцію», а саме ст. 51, повноваження щодо розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських можуть бути покладені на постійні поліцейські комісії, до складу яких входять як представники поліції, так і громадськості, а саме: один представник, визначений Міністром внутрішніх справ України, не з числа поліцейських; один представник, визначений керівником поліції; один представник, визначений керівником відповідного територіального органу (закладу, установи) поліції; два представники громадськості, обрані відповідною обласною радою, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Київською міською радою, Севастопольською міською радою з числа осіб, які мають бездоганну репутацію, високі професійні та моральні якості, суспільний авторитет¹⁴.

Разом із цим до складу цієї комісії також можуть бути включені безпосередньо депутати відповідної місцевої ради, члени правозахисних громадських організацій, адвокати, обрані радою адвокатів регіону, представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Керівник підрозділу поліції не може бути обраний до поліцейської комісії. Постійні поліцейські комісії, окрім забезпечення прозорого добору (конкурсу) та просування по службі, можуть стати дисциплінарним органом щодо поліцейських та, відповідно, розглядати скарги на їхні дії.

Як зазначає С. Шатрава, система скарг проти дій поліції має бути зрозумілою, відкритою, доступною та позитивним чином враховувати і ґрунтуватися на розумінні питань гендерної приналежності, раси, етнічного походження, релігії, віри, сексуальної орієнтації, гендерної ідентичності, інвалідності і віку. Ця система має бути ефективною і спиратися на достатні засоби, сприяти розвитку культури ввічливого ставлення до людей під час здійснення поліцейської діяльності¹⁵.

Порядок діяльності постійних поліцейських комісій щодо розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських може бути врегульований підзаконним нормативно-правовим актом МВС або Кабінету Міністрів України, адже нині лише ст. 90 Закону урегульовано цей порядок. І, як вірно зазначають автори практичного посібника «Громадськість

---

¹⁴ Науково-практичний коментар Закону України «Про Національну поліцію» / Кол. авт.; кер. авт. кол. д.ю.н., доц. Т.П. Мінка. Дніпро : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 480 с.

¹⁵ Шатрава С.О. Громадський контроль за діяльністю органів Національної поліції як один із чинників запобігання корупції. URL: <http://univd.edu.ua/science-issue/issue/276>.

і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця», Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ України, яким нині врегульовано порядок притягнення поліцейських до дисциплінарної відповідальності, не визначено участь представників громадськості у процедурі накладання санкцій на поліцейських за скоєні ними дисциплінарні проступки¹⁶. Слід додати, що те саме регулювання передбачене і Порядком проведення службових розслідувань у Національній поліції України, затвердженим Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 7 листопада 2018 року № 893, в якому відсутні будь-які елементи громадського контролю за проведенням службових розслідувань¹⁷, лише в Положенні про дисциплінарні комісії в Національній поліції України, затвердженому Наказом МВС України від 7 листопада 2018 року № 893, визначено, що включення представників громадськості до складу дисциплінарної комісії здійснюється за рішенням уповноваженого керівника¹⁸. Отже, в чинному законодавстві як процедура дисциплінарних проваджень проти поліцейських, так і інформація про заходи, вжиті керівниками органів поліції за наслідками надходження скарг громадян на дії їхніх підлеглих, нині є практично закритими від контролю громадськості, і відомості щодо дисциплінарних стягнень за вчинені проступки громадяни можуть отримувати лише за допомогою запитів про доступ до публічної інформації.

Аналіз законодавчих підстав залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських вказує на те, що громадськість може бути залучена до розгляду скарг на поліцейських лише шляхом отримання відповідної згоди від керівництва конкретного органу поліції в рамках взаємодії з місцевим населенням та для підвищення рівня довіри до діяльності поліції. Отже, ступінь залучення представників громадськості до вказаної сфери суттєво залежить від активності територіальної громади, осередків громадських організацій та окремих активістів. Так само відповідне звернення про залучення громадськості до участі в розгляд скарг на поліцейських може бути направлене з боку місцевої ради.

---

¹⁶ Громадськість і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця. Практичний посібник / О. Банчук, Ю. Гаджиева, Б. Малишев, С. Перникоза, У. Шадська. За заг. ред. О. Банчука. Київ : ФОП Москаленко О.М., 2017. 75 с.

¹⁷ Про затвердження Порядку проведення службових розслідувань у Національній поліції України : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 7 листопада 2018 року № 893. *Офіційний вісник України*. 2018. № 98. С. 476. Ст. 3257.

¹⁸ Про затвердження Положення про дисциплінарні комісії в Національній поліції України : Наказ МВС України від 7 листопада 2018 року № 893. *Офіційний вісник України*. 2018. № 98. С. 487. Ст. 3257.

3. Засоби та способи оцінювання ефективності надання соціальних та сервісних послуг поліцією та стан їх законодавчого закріплення

У ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» вперше з моменту створення національної моделі поліції (міліції) визначено правові засади оцінки ефективності діяльності поліції, зокрема закріплено основний критерій такої оцінки – рівень довіри населення до поліції, оцінка якого проводиться незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України¹⁹.

Нижче необхідно звернути увагу на критерії оцінки ефективності діяльності поліції. Не вдаючись до детального аналізу цих критеріїв, які були досліджені в роботах багатьох як соціологів, так і юристів, та враховані нами резюмуємо, що існували та існують однобокі (необ'єктивні) критерії такої оцінки^{20,21,22}. Одним з основних критеріїв діяльності поліції в міжнародному розрізі є стан злочинності. Перекручування цього критерію за радянських часів призвели до його інтерпретації – стану розкриття злочинів. У нинішніх реаліях реформування Національної поліції основним критерієм оцінки діяльності поліції в міжнародному розрізі є рівень довіри населення до діяльності поліції, що разом з аналізом стану злочинності може дати об'єктивну картину оцінки ефективності діяльності поліції, однак знову ж таки відбувається його перекручування, що призводить до такої його інтерпретації – оцінки кількості скарг на діяльність поліції. Основною проблемою в цьому сенсі є так зване «кидання з крайнощів у крайнощі» та відсутність «золотої середини», а саме врахування всіх раціональних критеріїв оцінки ефективності поліції. У цьому плані погоджуємось із думкою І. Охріменко, який вважає, що оцінка ефективності правоохоронної діяльності не має обмежуватися показником рівня довіри населення до поліції, що, згідно з вимогами законодавства, враховується незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України (ч. 4 ст. 11). Адже до уваги має братися комплекс факторів (як об'єктивних, так і суб'єктивних), що загалом і визначає ефективність діяльності органів поліції в усіх її

---

¹⁹ Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

²⁰ Сердюк А.М. Щодо критеріїв ефективності діяльності поліції закордонних країн. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2015. Вип. 3, Т. 2. С. 155–159.

²¹ Закордонний досвід оцінки ефективності поліцейської діяльності та перспективи його використання в Україні : наук.-метод. рек. / К.Л. Бугайчук, І.О. Святокум, В.В. Чумак. Харків : Харк. нац. ун-т. внутр. справ, 2016. 52 с.

²² Федіна Н. Професіоналізм як чинник регулювання ефективної діяльності поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 4. С. 145–149.

проявах²³. М.С. Небеська робить висновок, що ефективна система оцінки діяльності поліції має бути багатовимірною, враховуючи безпосередні та кінцеві результати діяльності поліції, різні виміри її діяльності (запобігання злочинності, розкриття та розслідування злочинів, забезпечення порядку та безпеки, ефективність надання поліцейських послуг населенню, суспільна оцінка діяльності поліції)²⁴.

Як було вище звернено увагу, оцінка ефективності діяльності поліції громадськістю здійснюється за окремими критеріями, які вироблені світовою практикою громадського моніторингу за діяльністю поліції, найбільш вдалі приклади якої варто навести нижче.

4. Міжнародний досвід реалізації контрольних функцій громадянського суспільства за діяльністю поліції та можливості його впровадження

Так, історично склалося, що в процесі оцінки роботи поліцейських підрозділів у США увага зверталася передусім на чотири показники: зниження рівня злочинності; кількість арештів та затримань; рівень розкриття (співвідношення між зафіксованими та розкритими злочинами); час реагування на виклики²⁵. Окрім цього, із запровадженням системи community policing у низці управлінь як показник ефективності діяльності почав використовуватись рівень задоволеності населення поліцейськими послугами. Найбільш поширеними альтернативними джерелами інформації для оцінки діяльності поліції є: дослідження громадської думки; анкетування осіб, що мали контакти з поліцією; анкетування працівників поліції; пряме спостереження; метод симуляції. На відміну від попереднього методу, дослідники не є пасивними спостерігачами, а симулюють певні типові ситуації (напр., звернення до поліції з повідомленням про злочин). Водночас цей метод залишається суперечливим, особливо йдеться про симуляції, що схиляють поліцейських до незаконних дій^{26,27}.

---

²³ Охріменко І. Оцінка ефективності діяльності органів і підрозділів Національної поліції України: погляд на проблему. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 11. С. 139–144.

²⁴ Небеська М. С. Оцінка ефективності діяльності Національної поліції України. *Держава та регіони Серія: Право*. 2019. № 4 (66). С. 92–97.

²⁵ Spangow, Malcolm K. Measuring Performance in a Modern Police Organization / New Perspectives in Policing Bulletin. Washington, D.C.: U.S. Department of Justice, National Institute of Justice, 2015. 40 p. URL: <https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/248476.pdf>.

²⁶ Maguire, E.R. Measuring the performance of law enforcement agencies: Part 2. *CALEA Update Magazine*. 2004. № 84. URL: <http://www.calea.org/calea-updatemagazine/issue-84/measuring-performance-law-enforcementagencies-part-2-2-part-article>.

²⁷ Ben A. Vollaard Police Effectiveness. Measurement and Incentives. Santa Monica: RAND, 2006. P. 12–19.

Підсумовуючи, можна вказати на те, що, з одного боку, у США сформовані значна теоретична база та практичний досвід оцінювання діяльності поліції, однак власне система оцінки діяльності поліції як така нині відсутня. Незважаючи на відсутність системності в оцінці поліції на національному рівні, в контексті реформування поліції в Україні надзвичайно цікавим є досвід США у сфері розробки та використання методик дослідження ефективності діяльності правоохоронних органів.

Система поліцейських органів Канади, як і у США, відрізняється складністю. У державі діє федеральна поліція – Канадська королівська кінна поліція, у двох провінціях (Онтаріо та Квебек) діють окремі поліцейські служби; окрім цього, в низці міст створені муніципальні поліцейські органи. Відповідно, в державі діє кілька систем оцінки діяльності поліції, однак, на відміну від США, вони значно більш уніфіковані. Результати роботи федерального поліцейського органу, Канадської королівської кінної поліції, оцінюються передусім у контексті досягнення стратегічних цілей, кожна з яких своєю чергою конкретизується відповідними бюджетними програмами. Ця практика характерна й для інших органів державної влади та базується на вже згадуваній методиці збалансованої системи показників, ключовими з яких є: 1) відсоток канадців, задоволених внеском Канадської королівської кінної поліції в забезпечення порядку і безпеки; 2) зниження шкоди, завданої злочинами в Канаді в межах юрисдикції Канадської королівської кінної поліції; 3) зниження кількості злочинів на душу населення в Канаді в межах юрисдикції Канадської королівської кінної поліції; 4) відсоток респондентів, згодних, що Канадська королівська кінна поліція надає якісні послуги; 5) відсоток міжнародних зобов'язань, взятих на себе Канадою, що відповідають пріоритетам її уряду; 6) відсоток учасників програм підготовки, які позитивно оцінюють навички та знання, отримані в їх рамках; 7) відсоток респондентів, які погоджуються, що Канадська королівська кінна поліція є визнаним символом Канади; 8) відсоток відповідей на запити і клопотання, наданих у рамках встановлених стандартів. На місцевому рівні єдиної, загальноприйнятої системи оцінювання роботи поліцейських підрозділів немає. Законодавством канадських провінцій передбачено функціонування поліцейських комісій, які формуються у містах із метою здійснення нагляду за діяльністю муніципальної поліції. Так, Канадська асоціація поліцейських комісій визначає їхні основні повноваження таким чином: визначення адекватної кількості персоналу; формування бюджету; нагляд за виконанням бюджету; оцінка діяльності поліції; призначення керівника поліції; надання допомоги у сфері трудових відносин; здійснення дисциплінарної

практики; допомога в розробці політики підрозділу²⁸. Іншими словами, поліцейські комісії в Канаді мають дещо ширше коло повноважень та завдань, порівняно зі своїми американськими колегами.

Незважаючи на те, на відміну від США та Канади, Великобританія є унітарною державою, структура її поліції також відрізняється складністю та високим ступнем децентралізації. Зокрема, в Англії та Уельсі відсутня єдина поліцейська служба. Натомість, ці частини Великобританії обслуговуються 43 незалежними одна від одної поліцейськими службами. Додатково власні поліцейські сили мають Шотландія та Північна Ірландія. Відповідно до Акта про поліцію 1996 року, основним органом, що здійснює оцінку роботи поліції в Англії та Уельсі, є Інспекція у справах поліції (в Шотландії діє окрема Інспекція у справах поліції в Шотландії, у Північній Ірландії цей орган проводить інспектування за запрошенням). Цей орган є однією з чотирьох інспекцій у сфері правоохоронної діяльності (інші три – Інспекція у справах прокуратури, Інспекція у справах пробації та Інспекція у справах в'язниць). У діяльності Інспекції використовується низка форм оцінки діяльності поліції. Найбільш масштабною є щорічна узагальнена оцінка територіальних служб поліції за методикою PEEL. Відповідно до неї оцінюються три базові показники діяльності поліції: 1) ефективність, тобто наскільки повно територіальна поліцейська служба виконує поставлені перед ним завдання; 2) доцільність, тобто наскільки ефективно територіальна поліцейська служба використовує наявні в неї ресурси; в оцінці цього напряму визначається ефективність управління ресурсами, наявними в службі, доцільність планування та здійснення фінансової діяльності тощо; 3) легітимність, тобто оцінюється ступінь довіри населення до поліцейського підрозділу; за цим напрямом оцінюється робота підрозділу із забезпечення дотримання його працівниками норм професійної етики, а також стан взаємодії підрозділу з населенням, ступінь довіри до нього²⁹. Під час підготовки звіту кожен із вказаних показників конкретизується за окремими напрямами. Результатом проведення дослідження є звіт за кожною із 43 територіальних поліцейських служб Англії та Уельсу, в якому дається детальна оцінка за кожним із напрямів у розрізі наведених вище питань. Кожне питання та кожен напрям загалом оцінюються однією з чотирьох оцінок «відмінно», «добре», «потребує покращення», «незадовільно».

---

²⁸ Canadian Police Board Views on the Use of Police Performance Metrics / John Kiedrowski, Michael Petrunik, Todd Macdonald, Ron Melchers. Report No. 31, 2013. 76 p. URL: <http://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsrscs/pblctns/plc-vwsprfrmnc-mtrcs/index-en.aspx>.

²⁹ Her Majesty's Inspectorate of Constabulary. State of Policing. The Annual Assessment of Policing in England and Wales 2015. URL: <http://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmic/wpcontent/uploads/state-of-policing-2015.pdf>.

Як один із таких прикладів, можна навести діяльність Британської Коронної інспекції поліцейських сил (British HM Inspectorate of Constabulary – <http://justiceinspectorates.gov.uk/hmic>), яка проводить перевірку діяльності поліцейських підрозділів, за результатами яких готує тематичні та періодичні (щорічні) звіти щодо оцінки діяльності поліцейських підрозділів із рекомендаціями³⁰. Ці звіти і рекомендації доступні громадськості. Одним із інструментів такої оцінки є «PEEL оцінювання» (police effectiveness, efficiency, legitimacy – поліцейська ефективність, продуктивність, легітимність). Ефективність оцінюється щодо того, як поліція виконує свої обов'язки, зокрема, скорочення злочинності, захист вразливих категорій осіб, боротьба з антигромадською поведінкою, ліквідація надзвичайних подій та інші сервісні виклики. Продуктивність оцінюється щодо того, якими коштами досягається результат. Легітимність оцінюється тим, наскільки етично і в рамках закону працює поліцейський підрозділ. Ця методика може застосовуватися для обох підходів. Головна відмінність, як зазначалося вище, чи визнання ефективності діяльності поліції відбувається на правилах, встановлених наперед, чи на основі рішення за результатами діяльності. Зусилля поліції, спрямовані лише на запобігання ексцесів, таких як корупція, не є гарантією кращої загальної ефективності поліції. У цьому відношенні набагато кращою є розробка певних стимулюючих засобів, спрямованих на підвищення якості роботи поліції. До таких можна зарахувати і критерії оцінювання ефективності поліцейської діяльності як інструмент покращення роботи поліції³¹.

На відміну від наведених вище держав, система поліції Франції відрізняється високим рівнем централізації, що відбивається й на системі її оцінки. Діяльність поліції, як і багатьох інших органів державної влади, оцінюється, передусім, для визначення ступеню виконання завдань³².

Водночас поширеним пунктом критики системи оцінки поліції у Франції є відсутність показників, що характеризують громадську думку стосовно її діяльності³³. При цьому систему оцінки зокрема та систему управління загалом часто порівнюють з її британським аналогом; зокрема, дослідники вказують на парадоксальну ситуацію: при тому,

---

³⁰ PEEL: Police effectiveness 2015 (vulnerability): national overview. URL: <https://justiceinspectorates.gov.uk/hmic/wp-content/uploads/police-effectiveness-vulnerability-2015.pdf>.

³¹ Куба Н., Тополевський Р. Система оцінки ефективності роботи національної поліції. Інформаційний портал «Права людини в Україні». Харківська правозахисна група. Публікація від 15.02.2016. URL: <http://khp.org/1455530110>.

³² Закордонний досвід оцінки ефективності поліцейської діяльності та перспективи його використання в Україні : наук.-метод. рек. / К.Л. Бугайчук, І.О. Святокум, В.В. Чумак. Харків : Харк. нац. ун-т. внутр. справ, 2016. 52 с.

³³ Roche, S. Performance Management in France: A Police or an Electoral Issue? *Policing*. 2008. Volume 2. № 3. P. 331–335.

що рівень насильницьких злочинів у Франції нижчий, ніж у Великобританії чи США, рівень довіри до поліції в останніх двох країнах значно вищий. Окрім цього, слід наголосити на високому рівні централізованості системи оцінки, що не дозволяє враховувати регіональні особливості та потреби і очікування місцевих громад у сфері безпеки в процесі вимірювання ефективності діяльності поліцейських підрозділів.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи, зазначимо, що оптимізація взаємодії поліції з громадськістю в контексті правоохоронної діяльності має основну мету – надати новий імпульс позитивним вітчизняним практикам залучення громадян у поліцейську діяльність, які перевірені часом, підтримуватися суспільством і імплементувати передовий позитивний досвід діяльності поліцейських структур світу щодо форм, способів і процедур взаємодії громадськості з поліцією, який впроваджений в одній конкретно взятій країні і який більш менш адаптований у тих країнах, які пройшли схожі з Україною етапи державності і показують перспективи свого розвитку.

Напрямами активізації взаємодії між поліцією і громадськістю як форми громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції мають стати: підвищення авторитету й довіри населення до поліції; покращення стану комунікативної та загальної культури поліцейського; сприяння об'єктивному інформуванню населення про діяльність поліції за допомогою засобів масової інформації; ретельна перевірка фактів і матеріалів, які публікуються чи демонструються в мас-медіа; створення позитивного іміджу шляхом підвищення рівня професійної компетентності та покращення результатів діяльності поліції; забезпечення безпосереднього діалогу між поліцією та населенням (громадськими об'єднаннями, профспілками, асоціаціями, організаціями, підприємствами) під час особистих зустрічей громадян із керівниками підрозділів поліції, найкращими працівниками, персоналом служби превентивної діяльності, які забезпечують правопорядок на конкретній території; проведення активної профілактичної, виховної, просвітницької роботи серед різних верств населення з метою запобігання злочинності, а також формування в різних категорій громадян відчуття особистої причетності до правового порядку в суспільстві; залучення найактивніших громадян до співпраці; передбачення в чинному законодавстві матеріально-технічного забезпечення громадських формувань і винагород особам за допомогу поліції й виконання конкретних правоохоронних завдань³⁴.

---

³⁴ Миронюк С.А. Особливості здійснення громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції. *Порівняльно-аналітичне право: електронне наукове фахове видання*. № 1. 2020. С. 365–371. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0390/2020.1.91>.

З урахуванням міжнародного досвіду оцінювання якості надання поліцейських послуг запропонуємо ефективні критерії комплексної оцінки сервісно-обслуговуючої діяльності Національної поліції, які можна поділити на чотири блоки. 1. *Громадське оцінювання* шляхом соціологічного опитування громадян, у тому числі через електронні сервіси за критеріями: швидкості та якості надання послуги за якою було звернення громадянина до поліції; стан та наслідки втручання поліції з її ініціативи в діяльність громадян під час застосування превентивних заходів та заходів примусу; відчуття безпеки в спілкуванні з поліцією та у зв'язку з знаходженням поліцейського на території обслуговування; загальна юридична грамотність поліцейського та змога його надати першочергову юридичну допомогу; готовності громадян до допомоги поліції (припинення порушення, повідомлення про порушення, надання показань як свідок порушення). 2. *Оцінювання з боку бізнес-середовища* шляхом онлайн-опитування за критеріями: повнота, оперативність та якість надання реєстраційних, дозвільних та ліцензійних послуг, якості забезпечення публічного порядку в межах діяльності юридичної особи, яка являє собою публічне місце (ресторан, кафе, готель, офіс, торговий зал, майданчик чи павільйон та ін.); обізнаність про персональний склад поліцейських, які надають поліцейські послуги на території обслуговування (розміщення інформації про них на об'єктах господарювання), готовність сприяти поліції в наданні поліцейських послуг (додаткового розміщення камер спостереження, освітлення, обладнання місць для паління та ін.). 3. *Оцінювання з боку органів публічної влади та місцевого самоврядування* за такими критеріями: повнота, оперативність та якість надання поліцейських послуг, перед усім щодо охорони публічного порядку під час масових заходів; якість забезпечення публічного порядку в межах діяльності юридичної особи, яка являє собою публічне місце (парки, сквери, транспорт, освітні заклади та заклади культури); обізнаність про персональний склад поліцейських, які надають поліцейські послуги на території обслуговування (розміщення інформації про них в об'єктах комунальної власності); готовність сприяти поліції в наданні поліцейських послуг (додаткового розміщення камер спостереження, освітлення, обладнання місць для паління та ін.). 4. *Самооцінка* сервісно-обслуговуючої діяльності поліції шляхом анонімного анкетування за критеріями: стану задоволеністю виконання державно владних функцій; наявності моральних, психологічних та службово-трудових ресурсів для несення служби надалі, стану фінансового, соціального та матеріально-ресурсного забезпечення діяльності та напрямів його покращення; стану ефективності менеджменту (керівників) підрозділів та їх рівня довіри серед персоналу.

АНОТАЦІЯ

У роботі здійснено аналіз стану рівня довіри громадськості до діяльності до поліції, який визначено як доволі високий; з'ясовано окремі фактори, що вказують на чинники, які можуть знижувати рівень довіри до поліції; визначено, що соціальний моніторинг є основною формою громадського контролю за діяльністю поліції.

На виконання задач дослідження здійснено науковий аналіз окремих найбільш новаторських із погляду на законодавче визначення форм громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції та засобів і способів оцінювання ефективності надання соціальних та сервісних послуг поліцією.

Запропоновано такі напрями активізації взаємодії між поліцією і громадськістю як форми громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції: покращення стану комунікативної та загальної культури поліцейського; сприяння об'єктивному інформуванню населення про діяльність поліції за допомогою засобів масової інформації та ін.

З'ясовано ефективність та доцільність їх застосування з огляду на позитивний міжнародний досвід реалізації контрольних функцій громадянського суспільства за діяльністю поліції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Поліція є одним з лідерів серед державних інституцій по рівню довіри населення – результати соціологічних опитувань. URL: <https://mvs.gov.ua/ua/news/19031>.

2. У 2019 році рівень довіри до поліції склав 48%, – Ігор Клименко. URL: <http://police.dn.ua/news/view/u-2019-rotsi-riven-doviri-do-politsiisklav-48igor-klimenko>.

3. Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції : Постанова КМУ від 7 лютого 2018 р. № 58. *Офіційний вісник України*. 2018. № 16. С. 19. Ст. 552.

4. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

5. Калашник М.В. Організація діяльності міліції з питань розгляду звернень громадян в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київський міжнародний університет. Київ, 2010. 206 с.

6. Долгополов А.М. Організаційно-правові питання діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Національний аграрний університет. Київ, 2008. 268 с.

7. Торкайло Ю.С. Організаційно-правові засади взаємодії органів внутрішніх справ з інституціями держави та структурами громадянського суспільства : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07.

Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2012. 219 с.

8. Джафарова О.В. Правові основи партнерства міліції і населення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Харків, 2003. 19 с.

9. Братель С.Г. Громадський контроль за діяльністю міліції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київський національний ун-т внутрішніх справ. Київ, 2007. 269.

10. Денисюк С.Ф. Громадський контроль за правоохоронною діяльністю в Україні : адміністративно-правові засади : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2010. 393 с.

11. Поклад О.В. Громадський контроль за діяльністю поліції : дис. ... канд. юр. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Запоріжжя, Запорізький Національний університет, 2018. 224 с.

12. Науково-практичний коментар Закону України «Про Національну поліцію» / Кол. авт.; кер. авт. кол. д.ю.н., доц. Т.П. Мінка. Дніпро : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 480 с.

13. Шатрава С.О. Громадський контроль за діяльністю органів Національної поліції як один із чинників запобігання корупції. URL: <http://univd.edu.ua/science-issue/issue/276>.

14. Громадськість і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця. Практичний посібник / О. Банчук, Ю. Гаджиева, Б. Малишев, С. Перникоза, У. Шадська; За заг. ред. О. Банчука. Київ : ФОП Москаленко О.М., 2017. 75 с.

15. Про затвердження Порядку проведення службових розслідувань у Національній поліції України : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 7 листопада 2018 року № 893. *Офіційний вісник України*. 2018. № 98. С. 476. Ст. 3257.

16. Про затвердження Положення про дисциплінарні комісії в Національній поліції України : Наказ МВС України від 7 листопада 2018 року № 893. *Офіційний вісник України*. від 21.12.2018 р. № 98. С. 487. Ст. 3257.

17. Сердюк А.М. Щодо критеріїв ефективності діяльності поліції закордонних країн. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2015. Вип. 3. Т. 2. С. 155–159.

18. Закордонний досвід оцінки ефективності поліцейської діяльності та перспективи його використання в Україні : наук.-метод. рек. / К.Л. Бугайчук, І.О. Святокум, В.В. Чумак. Харків : Харк. нац. ун-т. внутр. справ, 2016. 52 с.

19. Федіна Н. Професіоналізм як чинник регулювання ефективної діяльності поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 4. С. 145–149.

20. Охріменко І. Оцінка ефективності діяльності органів і підрозділів Національної поліції України: погляд на проблему. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 11. С. 139–144.

21. Небеська М.С. Оцінка ефективності діяльності Національної поліції України. *Держава та регіони Серія: Право*. 2019. № 4 (66). С. 92–97.

22. Sparrow, Malcolm K. Measuring Performance in a Modern Police Organization / New Perspectives in Policing Bulletin. Washington, D.C.: U.S. Department of Justice, National Institute of Justice, 2015. 40 p. URL: <https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/248476.pdf>.

23. Maguire, E.R. Measuring the performance of law enforcement agencies: Part 2. *CALEA Update Magazine*. 2004. № 84. URL: <http://www.calea.org/calea-updatemagazine/issue-84/measuring-performance-law-enforcementagencies-part-2-2-part-article>.

24. Ben A. Vollaard Police Effectiveness. Measurement and Incentives. Santa Monica: RAND, 2006. P. 12–19.

25. Canadian Police Board Views on the Use of Police Performance Metrics / John Kiedrowski, Michael Petrunik, Todd Macdonald, Ron Melchers. Report No. 31, 2013. 76 p. URL: <http://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsrscs/pblctns/plc-vwspfrfmnc-mtrcs/index-en.aspx>.

26. Her Majesty's Inspectorate of Constabulary. State of Policing. The Annual Assessment of Policing in England and Wales 2015. URL: <http://www.justiceinspectors.gov.uk/hmic/wpcontent/uploads/state-of-policing-2015.pdf>.

27. PEEL: Police effectiveness 2015 (vulnerability): national overview. URL: <https://justiceinspectors.gov.uk/hmic/wp-content/uploads/police-effectiveness-vulnerability-2015.pdf>.

28. Куба Н., Тополевський Р. Система оцінки ефективності роботи національної поліції. Інформаційний портал «Права людини в Україні». Харківська правозахисна група. Публікація від 15.02.2016. URL: <http://khp.org/1455530110>.

29. Закордонний досвід оцінки ефективності поліцейської діяльності та перспективи його використання в Україні : наук.-метод. рек. / К.Л. Бугайчук, І.О. Святокум, В.В. Чумак. Харків : Харк. нац. ун-т. внутр. справ, 2016. 52 с.

30. Roche, S. Performance Management in France: A Police or an Electoral Issue? *Policing*. 2008. Volume 2. № 3. P. 331–335.

31. Миронюк С.А. Особливості здійснення громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції. *Порівняльно-аналітичне*

право: електронне наукове фахове видання. 2020. № 1. С. 365–371.
DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0390/2020.1.91>.

Information about the authors:

Myroniuk S. A.,

ORCID ID: 000-0001-6462-2173

Candidate of Juridical Sciences,

Senior Lecturer at the Department of Tactical and Special Training
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
26, Gagarin avenue, Dnipro, 49005, Ukraine

Myroniuk R. V.,

ORCID ID: 0000-0002-9620-5451

Doctor of Law, Professor,

Professor at the Department of Administrative Law,
Process and Administrative Activity
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
26, Gagarin avenue, Dnipro, 49005, Ukraine